

Lokální životní úroveň v globální ceně

Stát je územní jednotka lidského společenství, která disponuje mocí vytvářet zákony a pravidla, má svrchovanou moc vymáhat právo. Svrchovaný stát není podřízen žádné jiné státní moci, a to jak vnější, tak vnitřní.

Žijeme v globální společnosti, kde je základním požadavkem efektivita, a to především efektivita finančního kapitálu, kdy má všechno stanovenou svou cenu. Žijeme v představě, že cena věci nebo služby musí obstát v konkurenci jiných cen, bez přihlédnutí k důsledkům na společnost v daném regionu.

Podmínky tvorby ceny jsou nastaveny tak, že se snaží maximalizovat zisky s přihlédnutím na jedince, a nikoli na společnost nebo region.

Uvedme si příklad:

Česká Republika má potřebu x tun uhlí. Ostravský region je schopen toto množství dodat. Při tvorbě ceny za tunu jsou započteny mzdy a daně s tím související, plus zisk.

Jiný podnikatel například z Prahy, se svou společností registrovanou v nějakém daňovém ráji, nabídne toto uhlí ve výběrovém řízení v ceně o 20 % nižší.

Původ této suroviny je například Mongolsko, kde cena obsahuje zisk těžařské společnosti. Aby mohla být cena konkurenční i s dopravou do cíle, musí lidé dostat nižší mzdu bez odvedení daní k té mzdě v naší zemi odpovídající.

Pražský podnikatel je rozumný a započte si zisk pouze 5 %. Stane se z něho bohatý muž, který jistě získá i vážnost a úctu, protože zaplatí dobře i své dva zaměstnance.

Ostravský region vygeneruje tisíce lidí bez práce, v médiích jsou vykresleni, že pracují neefektivně a jejich cena není konkurenceschopná v tržním prostředí. Nastoupí stát, který musí začít platit dávky v nezaměstnanosti, rekvalifikační kurzy atd. Celý řetězec se pohne směrem k dalším profesím, holičům kuchařům a desítkám dalších služeb, ke kterým se nedostanou platy horníků. Nemohou si tedy vyplatit své platy a odvést související daně. Logicky vzato nevygenerují žádný zisk.

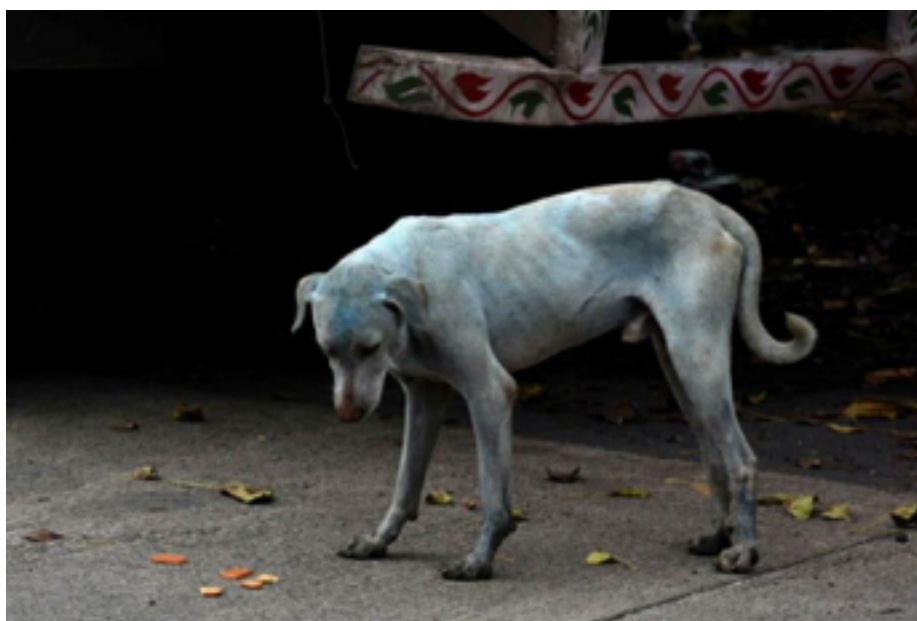
Celý region zchudne. Zbyde nám podnikatel, který ze svého zisku zaplatil sebe a dva zaměstnance, na což spotřeboval např. 0,5 % ze zisku a zbylý zisk zdaní v daňovém ráji. Náš stát z tohoto zisku nedostane nic! Přitom stát musí řešit tisíce pracovních míst, nemá na to prostředky, a proto si je půjčí na finančních trzích. Výsledek je dluh obřích rozměrů a jeden podnikatel se ziskem na úkor mnoha dalších kumulovaných zisků z regionu. Přitom je tento podnikatel podle dnešních pravidel úspěšný a uchází se o úctu ve společnosti. Můžeme uvést mnoho dalších příkladů, jako je textilní průmysl nebo v zemědělství příběh vepřového masa.

Kdy jste se naposledy zamysleli nad tím, kde a jak byl vyroben výrobek, který denně používáte? Byl vyroben v Číně nebo v jiné zemi? Byl vyroben v Evropské unii, kde by měly panovat stejné podmínky? Vyrobili ho lidé za řádnou mzdu a za srovnatelných pracovních podmínek, jaké jsou požadovány v naší zemi?

Jako je bezpečnost práce a vše s tím související, hygienické podmínky, vliv a dopad na životní prostředí? Byla u zboží vytvořena dumpingová cena, aby se někdo pokusil ovládnout trh? Byla zneužita práce dětí?

Koho zajímá, když chodí v módních kalhotách, tričkách, ponožkách, botách, zda bylo toto zboží vyrobeno pracovním procesem, který se blíží podmínkám otrokářství a životní prostředí je zatíženo tak, že v blízkém okolí běhají modří psi.

Fotografie byly pořízeny v Indii, poblíž továrny, kde barví látky pro světoznámé výrobce oblečení.

Nikoho nezajímá tento řetězec událostí, protože nejdůležitější je jenom cena!

„Trh rozhoduje o všem“ je oblíbený mýtus. Přívrženci globální společnosti zároveň však zapomínají, že kapitalismus musí být přísně regulován, tak aby soutěž fungovala za rovných podmínek, jak pro jednotlivce tak i pro celou společnost v regionu.

Uvedme si další příklad:

Žijeme v přirozeném prostředí, ale zkusme si ho přirovnat k městskému parku. Když vše necháme na principu volného nezasahování, když každé rostlině, stromu nebo živému organismu necháme přirozené prostředí, stane se z parku místo zarostlé, plné plevelů, hrabošů a nepořádku. Pro občany města nebude dobré se tam zdržovat.

Když povoláme regulátora – zahradníka, který tomuto celku rozumí, vznikne místo, kde se lidé budou rádi scházet, děti a maminky si zde půjdou odpočinout a nadechnout se čerstvého vzduchu. Současný trh je ovšem situovaný myslí, že nesmí být nijak regulován a veřejné vlastnictví je neefektivní a špatné.

Podle globalistů by takový park měl být privatizován, oplocen a měla by být stanovena tržní cena tohoto prostoru. Město v takovém případě vypíše výběrové řízení a park i s plotem prodá vybranému jednotlivci, který se bude tvářit, že vytváří veřejnou službu občanům. Zavede vstupné s argumentem, že údržba něco stojí a chrání tento prostor před lidmi bez domova!!!

Zdá se vám to směšné? Tak proč prodali vodárny, teplárny, energetické sítě, bytové celky atd. Nebo snad tato infrastruktura byla vybudována podniky nebo jedinci kteří je nyní vlastní? Proč je tedy zpoplatněno vstupné na veřejné toalety? Protože nechtějí, aby je používali lidé bez domova? Stanovili jsme tím standard lepších a horších lidí?

Globální ekonomika je jeden kompaktní celek a nikoho nezajímá, kdo a jak vyrobí výrobek a jaký řetězec událostí se spustí. Globální ekonomika neposuzuje pracovní proces ani lidi žijící ve společnosti nebo regionu, ale posuzuje pouze cenu finálního výrobku nebo dodané služby.

Nezajímají nás životy jiných, zajímá nás výrobek za příznivou cenu, i když tento výrobek okrádá stát o různé daně a jiné podnikatele o jejich zisky. Samotné pracující okrádá o důstojnost, o sociální a zdravotní podmínky!

Je to velký filozofický problém. Kdo je větší pokrytec? Ten co podporuje tento výrobní proces nebo spotřebitel, kterého těší fakt, že má levně co chce na úkor druhých.

Pokrytecký je především stát, který jako regulátor selhává a není omluvou, že neví nebo nerozumí tomu, co činí.

V globální společnosti se staráme o globální cenu, ale již NE o globální životní standardy a úroveň života každého člověka, ta zůstává lokální.

Lokální životní úroveň v globální ceně

Aby mohla tato globální agenda přežít a jejich lídr a jedinci mohli brát benefity související s tímto systémem, tak museli globalisti zavést silnou regulaci, kterou formulovali jako pomoc rozvíjejícím se zemím v roce 1989 a nazvali ho Washingtonský konsensus.

Československá republika tento protokol samozřejmě po roce 1990 přijala.

Washingtonský konsensus obsahuje tyto body:

1. Fiskální (rozpočtová) disciplína bez velkých fiskálních deficitů k HDP.
2. Přesměrování veřejných výdajů ve prospěch služeb pro chudé, jako je základní vzdělávání, základní zdravotní péče a investic do infrastruktury.
3. Daňová reforma – rozšíření daňového základu a snížení mezních daňových sazeb.
4. Finanční liberalizace – tržně určované úrokové sazby.
5. Konkurenční směnné kurzy.

(Pozn.: Tyto body vypadají dobře až na fakt, že ani v USA, ve které vznikly, je NEDODRŽUJÍ, to ovšem platí i o západní Evropě:

- *Dluhy k HDP jsou dnes obří a nesplatitelné.*
- *Situace chudoby je neúnosná, miliony lidí přišlo o naději, domov, důstojnost, zdravotní péče a vzdělání je pro tuto skupinu nedostupná.*
- *Daňová reforma veřejně uznává daňové ráje.*
- *Zcela legalizují úrok a finanční spekulace.*
- *Kurz neurčuje trh, ale soukromé ratingové agentury.)*

V obchodní oblasti:

6. Liberalizace (uvolňování pevných pravidel) obchodu s důrazem na nahrazení dovozních kvót za cla, která mají být postupně snižována.
7. Zrušení bariér pro vstup zahraničních přímých investic.
8. Privatizace státních podniků.
9. Deregulace – zrušení těch regulací, které brání vstupu nových firem nebo omezují konkurenci s výjimkou regulací v oblasti bezpečnosti, životního prostředí, ochrany spotřebitele a dohledu nad finančními institucemi.
10. Ochrana vlastnických práv.

(Pozn.: Tyto body jsou správné a s nadšením jsme je v devadesátých letech přijímali. To jsme ještě netušili, že „tržní“ podmínky v hospodářské soutěži budou obrovsky nevyrovnané! Pokud si totiž někdo musí peníze vydělat nebo půjčit a pak splácet, zatímco jiný si peníze natiskne, pak jsou tyto body 6. až 10. katastrofou, protože s neomezeným balíkem peněz skoupíte všechno na světě, a stalo se! Abychom se z této nerovnováhy dostali opět do vyrovnaných podmínek, je třeba k těmto zásadním bodům najít opačné polohy.)

Abychom se oprostili od globálního sevření, musí se nastavit rovné podmínky.

Aby „globalisté“ prosadili svoje výše uvedené cíle, museli dostat pod svoji kontrolu:

- Silové struktury, jako armáda a policie.
- Kontrolu fosilních energetických produktů, které budou vždy zaplacený v dolarech.
- Sdělovací prostředky a mediální průmysl.
- Kontrolu nad vědou, výzkumem a rozhodující částí výroby.

Všechny čtyři faktory každým dnem ztrácí na síle.

Zamyslete se sami, jakou sílu mají dnes tyto faktory v kolébce globalizované společnosti (USA):

- Armáda ztrácí respekt ve světě. Policie není schopna nastolit pořádek ve vlastní zemi.
- Některé země přestávají být ochotné platit a přejímat suroviny v dolarech.
- Mediální zprávy jsou mnohdy úsměvné a ze žurnalistů se stali mediální prostitutky.
- Výrobu přesunuli za hranice, vědu a patenty dnes zatím ještě kupují.

Nový zahradník „racionalista“.

Nyní je ten pravý čas se zastavit a přemýšlet o tom, jak můžeme vytvořit odolnější systém budoucnosti. Nelze dál pokračovat ve standardu Washingtonského konsensu, protože selhal ve všech bodech. Restrukturalizace taky není možná, protože například bod číslo 1. je již technicky nesplnitelný.

Lokalizace místo globalizace

Jak bylo odhaleno nedávnými událostmi, jako je COVID-19 nebo nedodržování pravidel Washingtonského konsensu, dospěla globalizovaná společnost díky nahromadění všech negativních důsledků na svůj konec.

Konec jednoho systému je současně začátkem nového.

Nový lokální systém je souborem principů řízení společnosti. Stupeň automatizace výroby, služeb i administrativy pokročil do stavu, kdy pro lidi zbývá již málo práce, nelze je zaměstnávat dosavadním způsobem ani v zemědělství, průmyslu, službách či administrativě.

Efektivita v zemědělství zapříčinila, že v tomto sektoru pracuje z kdysi 90% pracovníků nyní jen 2,7 %. V průmyslu dnes pracuje v ČR 37 % pracujících v USA pod 20 % a v euro zóně 23 % pracujících.

S očekávanou restrukturalizací automobilového průmyslu a sní spojeným poklesem výroby, vidíme opakující se trend ze zemědělského sektoru. Inovace a robotizace všech systémů změnil pohled na užívání dopravy a jejich výrobu, kdy bude potřeba daleko menší množství pracovníků. Zaměstnanost v průmyslovém sektoru se odhaduje v blízké budoucnosti okolo 10 %. Musíme si uvědomit, že například Volkswagen je nejzadluženější firma světa a má dluh 192 miliard dolarů, což je více než celý dluh České republiky. Tato situace může mít na trhu práce nadozřinné následky.

Služby jsou dnes nejvyšším zaměstnavatelem v ČR 59.9 %, v USA 79 %, eurozóna 73 %. V mnoha ohledech jsou služby nevykonné a jsou navázány na výkonné sektory jako je zemědělství a průmysl. Aby mnohé služby mohly vůbec existovat, čekají na příjmy z těchto výkonných sektorů. Ztráta v příjmech se řetězí, tak jako v popsaném příkladu v Ostravském regionu.

Skrývání nedostatku pracovních pozic tím, že budeme vytvářet nová pracovní místa ve státním sektoru, zejména v rostoucí administrativě, už dále není možná. Před sto lety stát jako zaměstnavatel zaměstnával pouze zlomek pracovní síly v porovnání s dneškem. Přitom žijeme v digitálním světě. V dnešní době by bylo efektivnější zavést základní nepodmíněný příjem, než určité skupiny přeplácet. Přitom potřeba peněz bude stejná, ale základní nepodmíněný příjem bude mít širší dopad na skupinu obyvatel a na hospodářství. Vznikne přímý vztah mezi státem a občanem bez jakýchkoliv prostředníků. Tím si stát vytvoří podmínky pro restrukturalizaci hospodářství a to bez negativního dopadu na občany. Pokud nějaký podnik bude nutné zavřít a přebudovat, (např. automobilku nebo jejího subdodavatele) při využití nepodmíněného příjmu může mít stát volné ruce pro nové směřování hospodářství.

Současné „Elity“ bankéřů se dostaly do situace, kdy neznají řešení vzniklých problémů ve svém okolí. Jediným řešením pro bankéře je vytištění peněz v absurdním množství. Jestli už se nestalo, tak se stane ve velmi brzké době, že bankéři ztratí kredit a brzy taky schopnost ovládat společnost.

S nástupem digitální měny vznikne nová „Elita“, která bude mít nelehký úkol. Zaměstnat lidi, pro které už nebude práce.

Na jedné straně je třeba pokračovat v inovaci a robotizaci výrobních podniků, služeb i řízení celé společnosti na úrovni států, či nově zformulovaných regionů.

Na druhé straně je třeba myslet na společenskou SOUČINNOST obyvatel a tvorbu zaměstnání pro narůstající počet nezaměstnaných lidí v regionu.

Budoucí problémy nelze hledat v ceně zboží, ale v lidské zaměstnanosti. Výhodou se stane vyrábět zboží lokálně, se zapojením lidí, tak aby byli motivováni ke kolektivní součinnosti a co možná s nejmenším podílem transportu.

Práce lidí v budoucnu již nebude motivována faktorem hmotné zainteresovanosti, ale faktory morálního ocenění, seberealizace a faktorem radosti z práce. Práce v budoucnu nebude z nutnosti pracovat pro mzdu, ale zejména pro získání sociální role, sebeurčení a pocitu potřebnosti každého člověka. Lidé, kteří nebudou chtít pracovat se například nikam nedostanou. Naopak lidé, kteří svou práci sníží třeba svou uhlíkovou stopu nebo vytvoří něco pro společnost, budou sociálně oceněni a jejich pohyb v regionu a za hranice regionu jim bude odměnou.

Aby trh mohl správně fungovat, musí být regulována tvorba ceny s přihlédnutím na celý region. Nemůžeme použít globální cenu v lokální životní úrovni. Není na nás, abychom řešili životní úroveň v Číně, Turecku nebo Bangladéši. V případě, že zde vygenerují nerovné podmínky, tak se regulátor musí postarat o dorovnání takového zboží daněmi nebo clem!

Cena je tvořena jednoduchým vzorcem $\Sigma \text{ cen} = \Sigma \text{ mezd} + \Sigma \text{ zisků}$.

Globální společnost tlačí na nejefektivnější cenu a nutí škrtat v tomto vzorci.

Bud' škrtáme cenu práce s tím, že v regionu ji vůbec nevykonáme i kdybychom mohli a následně touto činností způsobíme, že nedovolíme tvorbu žádných dalších zisků v návazných činnostech, kdy potencionální služby se ani nevytvoří.

Nejde o situaci vyrobit si vše, jde o stav racionálně zhodnotit, co jsme si schopni vyrobit lokálně a nastavit racionální pravidla tohoto stavu.

Nejde o zisk z výrobku, ale o následné příležitosti vytvářet cenu v řetězci dalších podnikatelských událostí. Přitom lokální průmysl může přispět k rozšíření sortimentu. Lokalizace neznamena uzavření hranic, ale znamená striktní dodržování nepokřivených pravidel. Vytvoří se zároveň podmínky pro kreativitu.

Ve Spojených státech tak intenzivně škrtali ve vzorci, až se jejich společnost dostala nad propast a již ztratili půdu pod nohama. Milióny Američanů žijí pod hranicí chudoby, bezdomovci si staví stany na ulicích. Zoufalství těchto lidí je již za hranicí demokratického řešení.

1 % obyvatel New Yorku platilo 50 % daní v tomto městě. Toto 1 % obyvatel tak razantně a asociálně škrtalo ve vzorci tvorby ceny, až zničilo toto město. Nakonec toto 1 % obyvatel uprchlo z města, aby mohli žít bezpečně jinde a pokračovat ve svém podnikání. Životní úroveň regionu je zničena a není to důsledek COVID-19.

Proto cituji jednoho obyvatele New Yorku:

“Minulý týden jsem viděl bezdomovce, který ztratil mysl a začal útočit na náhodné chodce. Plivl na ně, házel různé předměty a oháněl se pěstmi. Viděl jsem několik osamělých rodičů s dítětem žádajícím o peníze na jídlo. A ještě něco horšího, v mém oblíbeném parku Madison byla před měsícem zastřelena 19letá dívka.

A teď jsem se rozhodl, že odejdu z tohoto města a nejsem jediný.”

Konec citace z Facebooku.

Spojené státy zažívají největší úpadek ve své historii. Globální společnost vzala domov všem. Chudí spí na ulicích a je jich každý den víc. Zvýšené rozdávání peněz již nefunguje. Bohatí již nemají kam jít, utíkají z měst a jejich domy a byty zůstávají prázdné. Statistika říká, že 60% restaurací je již zavřených a nemají v plánu je otevřít, nemají spotřebitele. Ulice se bouří a hledají mezi sebou nového vůdce, který jim dá naději.

Postup od globalizace k lokalizaci bude mít několik kroků:

1. Zavedení digitální měny v regionu.
2. Zkrácení pracovní doby tak, aby se práce rozdělila mezi více lidí.
3. Zavedení základního nepodmíněného příjmu pro všechny lidi v regionu.
4. Zajistit potravinovou a energetickou soběstačnost a bezpečnost.
5. Omezit spotřebu, zvýšit životnost výrobků a tím omezit nadbytečnou výrobu – důsledkem bude menší zátěž životního prostředí.
6. Zrušení volného pohybu kapitálu, tedy jeho omezení na prostor uvnitř regionu a současným vlastníkům, kteří bydlí mimo region nebude dovolen vývoz zisku ani vývoz majetku za hranice regionu.
7. Koncentrovat majetek a dát mu jinou funkci: místo honby za ziskem bude hlavní hodnotou společenská užitečnost.
8. Propagace pracovních míst v nevýrobní oblasti a využití kladných motivačních faktorů:
  - Faktor morálního ocenění.
  - Faktor seberealizace.
  - Faktor radosti z práce.
9. Vytvořit nový hodnotový systém.
10. U každého člověka vytvořit a udržet jeho pocit potřeby, sociální jistoty pro všechny, tedy i pro ty poslední – zajistit nouzové bydlení pro bezdomovce a intenzivně řešit tento problém, tak aby se již dále neopakoval.

Globální společenský systém je generátor dluhu. Lokalizovaná společnost je racionalismus, který ze své podstaty vytváří podmínky generování zisku a plošné životní úrovně v regionu a větší spravedlnost v lidské společnosti. Není možné, aby lidská bytost byla pro peníze odsunuta na okraj společnosti.

Jestli si někdo myslí, že nás se to netýká, tak podle výzkumu Ministerstva práce a sociálních věcí a ČSÚ se v České republice nachází zhruba 68 500 lidí bez domova a příjmová chudoba se týká zhruba 1 miliónu obyvatel což je 10,1 %. Jde o lidi s příjmem pod hranicí 12 818 korun na měsíc.

Každý představitel výkonné státní moci by se měl stydět a toto selhání státu je neomluvitelné.

Stát je jednotka lidského společenství a člověk je její nejvyšší hodnotou.

Září 2020

Rostislav Čuba

Petr Blahynka